

UZASADNIENIE

Podstawą prawną do wydania przedmiotowego rozporządzenia jest upoważnienie zawarte w art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. *o wspieraniu nowych inwestycji* (Dz.U. z 2020 r. poz. 1752, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o WNI*”. Obecnie kwestie związane z udzielaniem pomocy publicznej niektórym przedsiębiorcom na realizację nowych inwestycji reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 2018 r. *w sprawie pomocy publicznej udzielanej niektórym przedsiębiorcom na realizację nowych inwestycji* (Dz.U. z 2018 r. poz. 1713, z późn. zm.), zwane dalej „*rozporządzeniem z 2018 r.*”. Potrzeba wydania nowego rozporządzenia, które zastąpi przepisy rozporządzenia z 2018 r. wynika z szeregu czynników.

Po pierwsze, z dniem 1 stycznia 2023 r. utraci moc rozporządzenie z 2018 r., w związku z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 2022 r. ustawy z dnia 29 października 2021 r. *o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw* (Dz.U. z 2021 r. poz. 2105, z późn. zm.), zwana dalej „*ustawą*”. W art. 24 ustawy zmieniono bowiem brzmienie art. 14 ust. 3 ustawy o WNI, który stanowi upoważnienie ustawowe na podstawie, którego wydane zostało rozporządzenie z 2018 r.

Jednakże w art. 84 ust. 5 ustawy uregulowano, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 14 ust. 3 ustawy o WNI zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 14 ust. 3 ustawy o WNI, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Zatem obecnie obowiązujące rozporządzenie z 2018 r. będzie obowiązywać do dnia 31 grudnia 2022 r. i zostanie zastąpione przez projektowane rozporządzenie.

Po drugie, celem regulacji jest wprowadzenie zmian o charakterze doprecyzującym i porządkującym, wynikających z wątpliwości zgłaszanych przez przedsiębiorców stosujących przepisy rozporządzenia z 2018 r.

Po trzecie, zamiarem wnioskodawcy jest zwiększenie dostępu do wsparcia w przypadku reinwestycji, tj. inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe lub wartości niematerialne i prawne, związanych ze zwiększeniem zdolności produkcyjnej istniejącego zakładu, dywersyfikacją produkcji zakładu poprzez wprowadzenie produktów uprzednio nieprodukowanych w zakładzie lub zasadniczą zmianę dotyczącą procesu produkcyjnego istniejącego zakładu. Nadrzędnym celem polityki inwestycyjnej jest nie tylko przyciągnięcie inwestorów, ale przede wszystkim zachęty do dalszego rozwoju inwestycji w kraju, ich rozbudowywania, zwiększania

zdolności produkcyjnych, a tym samym wykształcenia trwałych i długofalowych powiązań gospodarczych skutkujących powstawaniem złożonych łańcuchów gospodarczych.

Rząd posiada szeroką ofertę instrumentów pomocowych, które wzajemnie się uzupełniają i razem tworzą odpowiedź na dynamicznie zmieniającą się sytuację w gospodarce dotkniętej kryzysem. Projektowane rozporządzenie pozostaje komplementarne z instrumentami takimi, jak tzw. tarcza antykryzysowa kierowana do przedsiębiorców na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2020 r. *o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych* (Dz.U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.). Mają one charakter osłonowy i dążą do zabezpieczenia płynności finansowej przedsiębiorców, jednakże nie wpływając na średnio- i długookresową politykę inwestycyjną. Również tarcza finansowa Polskiego Funduszu Rozwoju S.A. (PFR) ma charakter doraźnej interwencji, a pozyskane środki, zgodnie z właściwymi przepisami, powinny być przeznaczane na bieżące funkcjonowanie przedsiębiorców. Pozyskane z PFR środki zasadniczo nie powinny być wykorzystywane na potrzeby polityki inwestycyjnej.

Projekt wprowadza następujące rozwiązania:

1. W § 2 w ust. 1 nowego rozporządzenia dodaje się produkcję broni i amunicji, o której mowa w sekcji C w dziale 25 w grupie 25.4 Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 września 2015 r. *w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU)* (Dz.U. poz. 1676, z późn. zm.) do katalogu rodzajów działalności gospodarczej, na prowadzenie której nie jest wydawana decyzja o wsparciu. Pomimo, iż w obecnie obowiązujących przepisach nie ma wyłączonej działalności gospodarczej oznaczonej kodem PKWiU 25.40 (PKD 25.40 produkcja broni i amunicji), to nie można na taką działalność wydać decyzji o wsparciu.

Wskazać bowiem należy, iż zgodnie z art. 3 ustawy o WNI wsparcie jest udzielane w formie zwolnienia od podatku dochodowego, na zasadach określonych odpowiednio w przepisach ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. *o podatku dochodowym od osób prawnych* (Dz.U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.) albo w przepisach ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. *o podatku dochodowym od osób fizycznych* (Dz.U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.). Art. 4 ustawy o WNI stanowi, że powyższe zwolnienie udzielane jest jako pomoc regionalna. Należy przy tym podkreślić, iż regionalna pomoc inwestycyjna jest jednym z wielu przeznaczeń pomocy i jak każda pomoc ma swoje indywidualne warunki udzielania.

W przypadku przemysłu zbrojeniowego związanego z produkcją broni i amunicji zastosowanie mają przepisy traktatowe, o których mowa w art. 346 Traktatu

o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przepisy o pomocy regionalnej nie mają w tym przypadku zastosowania.

2. W § 4 w ust. 4 w pkt 5 rozporządzenia dodaje się do katalogu podmiotów, które będą mogły skorzystać z obniżenia kryterium ilościowego o 50% w związku z realizacją reinwestycji również mikroprzedsiębiorców i małych przedsiębiorców. Zgodnie z aktualnym brzmieniem przywołanego powyższej przepisu mikroprzedsiębiorca i mały przedsiębiorca realizujący inwestycję w zakresie usług, o których mowa w § 4 w ust. 4 pkt 1 i 7 nie może skorzystać z obniżenia kryterium ilościowego o 50% (obniżenie dotyczy dużych i średnich przedsiębiorców).

Rozszerzenie katalogu przedsiębiorców, którzy będą mogli skorzystać z obniżenia kryterium ilościowego o 50% w związku z realizacją inwestycji ma na celu, w szczególności, zachęcenie tych przedsiębiorców do dalszego rozwoju swojej działalności.

Potrzeba dokonania aktualizacji przedmiotowego przepisu wynika z szeregu czynników, z których główną rolę odgrywa, w związku ze światową pandemią wirusa SARS-CoV-2 i wywoływanej przez niego choroby COVID-19, konieczność modyfikacji/rozszerzenia instrumentów prawnych pobudzających działalność inwestycyjną przedsiębiorców. Z raportu SpotData z października 2020 r. pn. „*Wpływ kryzysu związanego z epidemią COVID-19 na polski eksport*” wynika, że rekomenduje się zarówno przyciąganie do Polski w krótkiej i średniej perspektywie europejskich i światowych producentów, jak i zachęcanie polskich przedsiębiorców do inwestowania na terenie kraju. W ślad za rekomendacją odnoszącą się do wypracowywania nowych instrumentów wsparcia, należy także rozszerzyć istniejący już zakres wsparcia dla przedsiębiorców podejmujących reinwestycje.

Jednocześnie wskazać należy, że w następstwie „*zamknięcia*” polskiej gospodarki w 2020 r. ucierpiało wiele jej sektorów. Szczególnie zagrożone stały się mikroprzedsiębiorstwa i małe przedsiębiorstwa, które posiadają niewielkie rezerwy finansowe. Wiele z nich, aby uchronić się przed upadłością, obniżyło wynagrodzenia, aby ograniczyć krótkoterminowe straty i utrzymać płynność finansową bez konieczności uciekania się do zwolnień. Pomimo poprawy sytuacji gospodarczej kraju w drugiej połowie 2021 r. oraz w pierwszym kwartale 2022 r. szereg sektorów, szczególnie tych, które zostały objęte obostrzeniami związanymi ze stanem epidemii, oraz dotkniętych spadkiem skłonności konsumentów do uczestniczenia w czynnościach wymagających bliskich interakcji społecznych, nadal dotkliwie odczuwa skutki pandemii. Dane finansowe

statystyki publicznej na poziomie gałęzi i branż wskazują, że pomimo ogólnego odbicia aktywności gospodarczej na poziomie całej gospodarki niektóre jej sektory (np.: sektor targowy i hotelowy), w ramach których mikroprzedsiębiorcy i mali przedsiębiorcy prowadzą swoją działalność, znajdują się w stanie zapaści.

Według rekomendacji Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), polskie władze powinny zapewnić skuteczność środków wspierania przedsiębiorczości zarówno w przypadku dużych, jak i małych przedsiębiorstw. Konieczne jest wspieranie ożywienia gospodarczego w postaci dobrze ukierunkowanych rozwiązań prawnych. Dlatego też, w projekcie rozporządzenia w § 4 w ust. 4 w pkt 5 rozszerzono o mikroprzedsiębiorców i małych przedsiębiorców katalog podmiotów, które będą mogły skorzystać z obniżenia kryterium ilościowego o 50%, w związku z realizacją reinwestycji.

3. W § 8 w ust. 1 rozporządzenia zawarto regulacje mające na celu uregulowanie w jednym przepisie wszystkich rodzajów kosztów kwalifikujących się do objęcia wsparciem. Projektowana zmiana polega na rozszerzeniu regulacji w zakresie kosztów kwalifikowanych o dwuletnie koszty pracy poniesione przez przedsiębiorcę na tworzenie nowych miejsc pracy w związku z realizacją nowej inwestycji. Projektowana zmiana ma w istocie charakter czysto techniczny i doprecyzowujący.
4. W § 12 projektu rozporządzenia zawarto regulacje przejściowe określające, które przepisy będą miały zastosowanie do spraw i postępowań, które rozpoczęły się zgodnie z przepisami obowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 2018 r. w *sprawie pomocy publicznej udzielanej niektórym przedsiębiorcom na realizację nowych inwestycji* (Dz.U. poz. 1713 oraz z 2021 r. poz. 2483).
5. Ze względu na przepis przejściowy zawarty w art. 84 ust. 5 ustawy z dnia 29 października 2021 r. wyznaczający czasową granicę utrzymania w mocy rozporządzenia z 2018 r. przewiduje się, że niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

Z uwagi na to, że projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów określających warunki wykonywania działalności gospodarczej, nie podlega regulacji określonej uchwałą nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w *sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych* (M.P. poz. 205).

Rozporządzenie nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. *o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej* (Dz.

U. z 2021 r. poz. 743, z późn. zm.). Rozporządzenie jest zgodne z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie.

Zgodnie z art. 11 lit. a rozporządzenia nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. *uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu* (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.) rozporządzenie zostanie przekazane Komisji Europejskiej, w terminie 20 dni roboczych od dnia wejścia w życie projektowanego rozporządzenia oraz aktualizacji skróconych informacji na temat stanowiącego program pomocowy rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii.

Projekt nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).